บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญญลักษณ์เพื่อแทนความหมายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการคำนวณ A_o

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจ

F แทน อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)

F แทน ค่า F ที่ได้ปรับระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มต่าง ๆ ของความเป็นเอกพันธ์

* แทน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** แทน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

*** แทน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

๑ ๒....i หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่อยู่บนเส้นตรงเดียวกัน มีคะแนนความรู้ ความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการเปรียบเทียบด้วยวิธีของเชฟเฟ ตัวอย่างเช่น ๑ ๒ ๓ ๔

กลุ่ม ๑ ไม่แตกต่างจากกลุ่ม ๒ แต่แตกต่างจากกลุ่ม ๓ และ ๔

กลุ่ม ๒, ๓, ๔ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้เสนอในลักษณะของตารางประกอบคำอธิบาย และสรุปในรูปของสัณฐานคะแนน (Profile) โดยแยกกระทำเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เสนอรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายพฤติกรรม

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจ โดยแยกตามตัวแปรอิสระ

ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์ระดับความน่าปรารถนาของผลการกระทำ

ตอนที่ ๑

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้จำแนกตามสถานภาพ เพศ และภูมิภาค พร้อมทั้งแยกตามตัวแปรอิสระโดยเสนอเป็นตารางดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกรุงเทพฯ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง สถานภาพและเพศ

สถานภาพ	ใจกลาง กทม.			ชาน กทม.			รวมทั้งจังหวัด
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
นักเรียน ป. ๖	๒๖	๓๕	๖๑	๓๑	๒๙	๖๐	๑๒๑
นักเรียน ม. ๓	๒๕	๓๕	๖๐	๒๘	๓๐	๕๘	๑๑๘
นักเรียน มศ. ๕	๒๔	๓๖	๖๐	๒๕	๓๔	๕๙	๑๑๙
ครู	๑๐	๔๑	๕๑	๑๓	๔๗	๖๐	๑๑๑
ผู้ปกครอง	๒๑	๓๐	๕๑	๒๙	๓๑	๖๐	๑๑๑
รวม	๑๐๖	๑๗๗	๒๘๓	๑๒๖	๑๗๑	๒๙๗	๕๘๐

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในภาคเหนือ จำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	เชียงใหม่					พิษณุโลก					รวมทั้งภาค
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป. ๖	๑๓	๑๗	๑๘	๑๑	๕๙	๑๖	๑๔	๑๔	๑๖	๖๐	๑๑๙
นักเรียน ม. ๓	๑๐	๒๑	๑๓	๑๗	๖๑	๑๕	๑๕	๑๙	๑๐	๕๙	๑๒๐
นักเรียน มศ. ๕	๑๒	๑๗	๑๙	๑๑	๕๙	๗	๒๓	๒๑	๙	๖๐	๑๑๙
ครู	๕	๒๕	๑๑	๑๙	๖๐	๖	๑๗	๑๓	๘	๕๔	๑๑๔
ผู้ปกครอง	๘	๑๗	๒๐	๙	๕๔	๑๕	๑๑	๑๔	๑	๕๑	๑๐๕
รวม	๔๘	๙๗	๘๑	๖๗	๒๙๓	๕๙	๘๐	๘๑	๔๔	๒๖๔	๕๕๗

ตารางที่ ๙ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในภาคกลาง จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	พระนครศรีอยุธยา					ชลบุรี					รวมทั้งภาค
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป.๖	๑๔	๑๖	๑๕	๑๔	๕๙	๑๒	๑๒	๑๘	๑๒	๕๔	๑๑๓
นักเรียน ม.๓	๑๕	๑๕	๙	๒๑	๖๐	๑๖	๑๖	๑๖	๑๔	๖๒	๑๒๒
นักเรียน มศ.๕	๑๗	๑๓	๑๓	๑๖	๕๙	๑๗	๑๓	๙	๒๑	๖๐	๑๑๙
ครู	๗	๒๑	๑๓	๑๖	๕๗	๕	๒๖	๑๐	๑๙	๖๐	๑๑๗
ผู้ปกครอง	๑๑	๑๕	๑๒	๑๔	๕๒	๖	๙	๑๑	๑๖	๔๒	๙๔
รวม	๖๔	๘๐	๖๒	๘๑	๒๘๗	๕๖	๗๖	๖๔	๘๒	๒๗๘	๕๖๕

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	อุบลราชธานี					ขอนแก่น					รวมทั้งภาค
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป.๖	๑๔	๑๓	๑๔	๑๖	๕๗	๑๑	๑๔	๑๑	๑๔	๖๐	๑๑๗
นักเรียน ม.๓	๑๕	๑๘	๑๕	๑๕	๖๓	๑๘	๑๒	๑๓	๑๖	๕๙	๑๒๒
นักเรียน มศ.๕	๑๗	๑๒	๑๘	๑๒	๕๙	๑๔	๑๖	๑๓	๑๓	๕๖	๑๑๕
ครู	๑๑	๑๒	๑๕	๑๐	๔๘	-	๑๐	๑๓	๑๙	๔๒	๙๐
ผู้ปกครอง	๑๒	๑๔	๑๓	๔	๔๓	๖	๕	๑๓	๔	๒๘	๗๑
รวม	๖๙	๖๙	๗๕	๕๗	๒๗๐	๔๙	๖๒	๖๓	๗๑	๒๔๕	๕๑๕

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในภาคใต้ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และ เพศ

สถานภาพ	นครศรีธรรมราช					สงขลา					รวมทั้งภาค
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป. ๖	๑๓	๑๖	๑๗	๑๔	๖๐	๑๕	๑๑	๑๕	๑๔	๕๕	๑๑๕
นักเรียน ม. ๓	๑๗	๑๓	๘	๒๒	๖๐	๑๓	๑๗	๑๑	๑๗	๕๘	๑๑๘
นักเรียน มศ. ๕	๙	๒๒	๑๓	๑๗	๖๑	๑๖	๑๓	๑๖	๑๔	๕๙	๑๒๐
ครู	๖	๒๔	๑๔	๑๖	๖๐	๕	๒๐	๑๑	๑๙	๕๕	๑๑๕
ผู้ปกครอง	๑๖	๑๓	๑๗	๑๓	๕๙	๑๓	๑๓	๑๗	๑๓	๕๖	๑๑๕
รวม	๖๑	๘๘	๖๙	๘๒	๓๐๐	๖๖	๗๔	๗๐	๗๗	๒๘๗	๕๘๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระ ๖ ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ	จำแนกประเภทของตัวแปรอิสระ	จำนวน	ร้อยละ	รวม
สถานภาพ	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๙๐	๒๐.๘๒	๒๘๓๔
	นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓	๖๐๑	๒๑.๒๑	
	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๕๙๓	๒๐.๙๒	
	ครู	๕๔๑	๑๙.๐๙	
	ผู้ปกครอง	๕๐๒	๑๗.๗๑	
	ไม่ระบุ	๗	๐.๒๕	
เพศ	ชาย	๑๒๗๓	๔๔.๙๒	๒๘๓๔
	หญิง	๑๕๔๑	๕๔.๓๔	
	ไม่ระบุ	๒๐	๐.๗๑	
ศาสนา	พุทธ	๒๗๔๓	๙๖.๗๙	๒๘๓๔
	คริสต์	๒๗	๐.๙๕	
	อิสลาม	๔๔	๑.๕๕	
	อื่น ๆ	๒๐	๐.๗๑	
ภูมิภาค	ภาคเหนือ	๕๖๑	๑๙.๗๙	๒๘๓๔
	ภาคกลาง	๕๗๘	๒๐.๓๙	
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๒๔	๑๘.๔๙	
	ภาคใต้	๕๙๑	๒๐.๘๕	
	กรุงเทพมหานคร	๕๘๐	๒๐.๔๖	
สภาพความเป็นเมือง	อำเภอเมือง	๑๑๑๖	๓๙.๓๘	๒๘๓๔
	อำเภอชนบท	๑๑๓๘	๔๐.๑๕	
	ใจกลางมหานคร	๒๘๓	๙.๙๘	
	ชานมหานคร	๒๙๗	๑๐.๔๘	
อาชีพหลักของครัวเรือน	รับราชการ	๑๐๓๘	๓๖.๖๓	
	ธุรกิจการค้า	๗๓๓	๒๕.๘๖	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระ ๖ ตัวแปร (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	จำแนกประเภทของตัวแปรอิสระ	จำนวน	ร้อยละ	รวม
อาชีพหลักของครอบครัว	ลูกจ้างเอกชน	๑๙๘	๖.๙๙	๒๘๓๔
	ผู้ใช้แรงงาน (กรรมกร, ชาวนา)	๑๐๓๘	๓๖.๖๓	
	อื่น ๆ	๘๒๗	๒๙.๑๘	

ตารางที่ ๑๓ แสดงระดับการศึกษาของครู และผู้ปกครอง

สถานภาพ / ระดับการศึกษา	ครู		ผู้ปกครอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	-	-	๒๐๓	๔๐.๔
มัธยมศึกษา	๑๙	๓.๕	๑๖๑	๓๒.๑
อุดมศึกษา	๕๑๗	๙๕.๕	๑๒๘	๒๕.๕
ไม่ทราบ	๕	๑.๐	๑๐	๒.๐

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาของครูส่วนใหญ่อยู่ในระดับอุดมศึกษา คือร้อยละ ๙๕.๕ ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครองนั้นอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๔๐.๔ อยู่ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ ๓๒.๑ และอยู่ในระดับอุดมศึกษาเพียงร้อยละ ๒๕.๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒

การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจรวมของกลุ่มตัวอย่าง ($\bar{X}$) โดยการจัดอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เรียงเป็นรายพฤติกรรม ๑๖ พฤติกรรม พร้อมทั้งแบ่งช่วงค่ามัชฌิมเลขคณิตของประชากรที่ได้จากการคำนวณ A_o ซึ่งมีค่าเป็นบวกและเป็นลบตั้งแต่ - ๒๘.๐๐ ถึง ๒๘.๐๐ ออกเป็น ๗ ช่วง ด้วยกันดังนี้

ช่วงคะแนน	ความหมายและระดับความถูกต้องของพฤติกรรม	
๒๐.๐๑ - ๒๘.๐๐	กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจว่าเป็น "พฤติกรรมที่ดี ถูก ควร มากที่สุด"	(+ ๓)
๑๒.๐๑ - ๒๐.๐๐	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจ ว่าเป็น "พฤติกรรมที่ดี ถูก ควร อย่างมาก"	(+ ๒)
๔.๐๑ - ๑๒.๐๐	กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจว่าเป็น "พฤติกรรมที่ดี ถูก ควร"	(+ ๑)
(-๔.๐๐)-(๔.๐๐)	กลุ่มตัวอย่าง "ตัดสินไม่ได้" ว่าเป็น พฤติกรรมที่ดี ถูกควร หรือไม่ดี ผิด ไม่ควร	(๐)
(-๔.๐๑)-(-๑๒.๐๐)	กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจ ว่าเป็น "พฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร"	(- ๑)
(-๑๒.๐๑)-(-๒๐.๐๐)	กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจว่าเป็น "พฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควรอย่างมาก"	(- ๒)
(-๒๐.๐๑)-(-๒๘.๐๐)	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจ ว่าเป็น "พฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร มากที่สุด"	(- ๓)

ได้สรุปออกมาเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๔ แสดงอันดับที่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้ความเข้าใจ และช่วงค่ามัชฌิมเลขคณิตของประชากร (μ) ที่ $p \leq .๐๕$

อันดับที่	พฤติกรรมทางเศรษฐกิจ	($\bar{X}$)	S.D.	ช่วง μ ที่ p=.๐๕
๑	การประกอบอาชีพอิสระ	๑๖.๗๒	๘.๗๓	๑๖.๔๐-๑๗.๐๕
๒	การบริจาคทรัพย์	๑๖.๐๙	๘.๐๙	๑๕.๗๙-๑๖.๓๘
๓	การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	๑๕.๖๙	๘.๓๐	๑๕.๓๘-๑๖.๐๐
๔	การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	๑๔.๔๖	๘.๗๐	๑๔.๑๔-๑๔.๗๘
๕	การไม่เอาทรัพย์	๑๓.๘๐	๑๑.๒๑	๑๓.๓๘-๑๔.๒๑
๖	การประกอบอาชีพรับจ้าง	๑๒.๘๙	๙.๔๒	๑๒.๕๔-๑๓.๒๔
๗	การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	๑๐.๗๑	๑๐.๔๖	๑๐.๓๓-๑๑.๑๐
๘	การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	๙.๙๖	๑๐.๘๙	๙.๕๖-๑๐.๓๖
๙	การให้ผู้อื่นยืมเงิน	๙.๔๔	๑๐.๑๑	๙.๐๗- ๙.๘๒
๑๐	การให้ผู้อื่นกู้เงิน	๖.๖๒	๑๐.๔๓	๖.๒๓- ๗.๐๐
๑๑	มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	๐.๒๙	๑๐.๔๘	(-๐.๐๙)-(๐.๖๘)
๑๒	การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	- ๑.๒๕	๑๑.๑๐	(-๑.๖๕)-(-๐.๘๔)
๑๓	การฉวยโอกาสขูดรีด	- ๙.๗๖	๙.๘๒	(-๑๐.๑๒)-(-๙.๔๐)
๑๔	การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	-๑๓.๑๐	๙.๘๔	(-๑๓.๔๖)-(-๑๒.๗๓)
๑๕	การลักฉ้อทรัพย์	-๑๓.๗๘	๙.๖๕	(-๑๔.๑๓)-(-๑๓.๔๒)
๑๖	มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	-๑๔.๘๕	๙.๘๓	(-๑๕.๒๒)-(-๑๔.๔๙)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงระดับความถูกต้องของพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ ตามความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

อันดับ	พฤติกรรมทางเศรษฐกิจ	ระดับความถูกต้อง	ระหัส
๑	การประกอบอาชีพอิสระ	ดี ถูก ควร อย่างมาก	+ ๒
๒	การบริจาคทรัพย์		+ ๒
๓	การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ		+ ๒
๔	การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน		+ ๒
๕	การไม่เอาทรัพย์		+ ๒
๖	การประกอบอาชีพรับจ้าง		+ ๒
๗	การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	ดี ถูก ควร	+ ๑
๘	การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น		+ ๑
๙	การให้ผู้อื่นยืมเงิน		+ ๑
๑๐	การให้ผู้อื่นกู้เงิน		+ ๑
๑๑	มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	ตัดสินไม่ได้	๐
๑๒	การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น		๐
๑๓	การฉวยโอกาสขูดรีด	ไม่ดี ผิด ไม่ควร	- ๑
๑๔	การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	ไม่ดี ผิดไม่ควรอย่างมาก	- ๒
๑๕	การลักฉ้อทรัพย์		- ๒
๑๖	มิจฉาชีพผิดกฎหมาย		- ๒

จากตารางที่ ๑๔, ๑๕ การจัดอันดับค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) จากสูงลงมาต่ำของแต่ละพฤติกรรมแล้ว ปรากฏว่าพฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดได้แก่ การประกอบอาชีพอิสระ และพฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดได้แก่ มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย

และเมื่อได้แบ่งช่วงค่ามัชฌิมเลขคณิตของประชากร (μ) ออกเป็น ๗ ช่วงด้วยกัน ผลที่ได้ปรากฏดังนี้

๑. พฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่ประชากรมีความรู้ความเข้าใจว่าเป็นพฤติกรรมที่ดี ถูกควรอย่างมาก (+ ๒) มี ๖ พฤติกรรมได้แก่ การประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การไม่เอาทรัพย์ และการประกอบอาชีพรับจ้าง

๒. พฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่ประชากรมีความรู้ความเข้าใจว่าเป็นพฤติกรรมที่ดี ถูกควร (+ ๑) มี ๔ พฤติกรรม ได้แก่ การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น การให้ผู้อื่นยืมเงิน และการให้ผู้อื่นกู้เงิน

๓. พฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่ประชากร "ตัดสินไม่ได้" ว่าถูกหรือผิด (๐) มี ๒ พฤติกรรม ได้แก่ มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย และการกู้ยืมเงินจากผู้อื่น

๔. พฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่ประชากรมีความรู้ความเข้าใจว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีผิดไม่ควร (- ๑) มีพฤติกรรมเดียวคือ การฉวยโอกาสชุดรีด

๕. พฤติกรรมทางเศรษฐกิจที่ประชากรมีความรู้ความเข้าใจว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดไม่ควรอย่างมาก มี ๓ พฤติกรรมได้แก่ การไม่รักษาสาธารณสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย

ตอนที่ ๓

เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการเปรียบเทียบพหุคุณด้วยวิธีของเชฟเฟ (Sheffe') มีตัวแปรทั้งหมด ๖ ตัวแปร ซึ่งจะได้เสนอตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับดังนี้

๑. เพศ

๒. สถานภาพ

๓. ศาสนา

๔. ภูมิภาค

๕. สภาพความเป็นเมือง

๖. อาชีพหลักของครอบครัว

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความรู้ ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม \ เพศ	ชาย N = ๑๒๗๓		หญิง N = ๑๕๔๑		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การประกอบอาชีพอิสระ	๑๖.๒๖	๙.๐๙	๑๗.๐๙	๘.๔๕	๖.๒๗*
การบริจาคทรัพย์	๑๕.๖๖	๘.๔๒	๑๖.๔๖	๗.๗๗	๖.๔๑**
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	๑๕.๑๘	๘.๖๓	๑๖.๑๑	๘.๐๔	๘.๘๖**
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	๑๓.๘๙	๘.๘๐	๑๔.๙๕	๘.๕๙	๑๐.๓๕**
การไม่เอาทรัพย์	๑๒.๙๓	๑๑.๖๑	๑๔.๕๒	๑๐.๘๔	๑๔.๒๑***
การประกอบอาชีพรับจ้าง	๑๒.๘๗	๙.๔๙	๑๒.๙๐	๙.๓๘	๐.๐๑
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	๑๐.๓๙	๑๐.๘๗	๑๑.๐๐	๑๐.๐๙	๒.๓๗
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	๙.๙๗	๑๑.๐๐	๙.๙๕	๑๐.๗๙	๐.๐๐๓
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	๙.๓๘	๑๐.๒๘	๙.๕๑	๙.๙๙	๐.๑๓
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	๖.๖๓	๑๐.๔๘	๖.๖๐	๑๐.๓๘	๐.๐๐๕
มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	๑.๔๐	๑๐.๔๘	- ๐.๖๑	๑๐.๓๙	๒๕.๗๕***
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	- ๐.๑๗	๑๑.๑๘	- ๒.๑๑	๑๐.๙๓	๒๑.๕๐***
การฉวยโอกาสฉกฉวย	- ๙.๑๖	๑๐.๒๑	-๑๐.๒๒	๙.๔๕	๘.๐๕**
การไม่รักษาสาธารณะสมบัติ	-๑๒.๔๗	๑๐.๑๒	-๑๓.๖๒	๙.๕๓	๙.๗๓**
การลักฉ้อทรัพย์	-๑๒.๗๘	๙.๗๒	-๑๔.๕๙	๙.๓๑	๒๔.๘๕***
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	-๑๓.๙๐	๑๐.๐๔	-๑๕.๖๓	๙.๕๙	๒๑.๖๑***

*p < .๐๕ **p < .๐๑ ***p < .๐๐๑

F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง ขาดความเป็นเอกพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๑ แสดงสัญฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจของค่ามัชฌิมเลขคณิต จำแนกตามเพศ

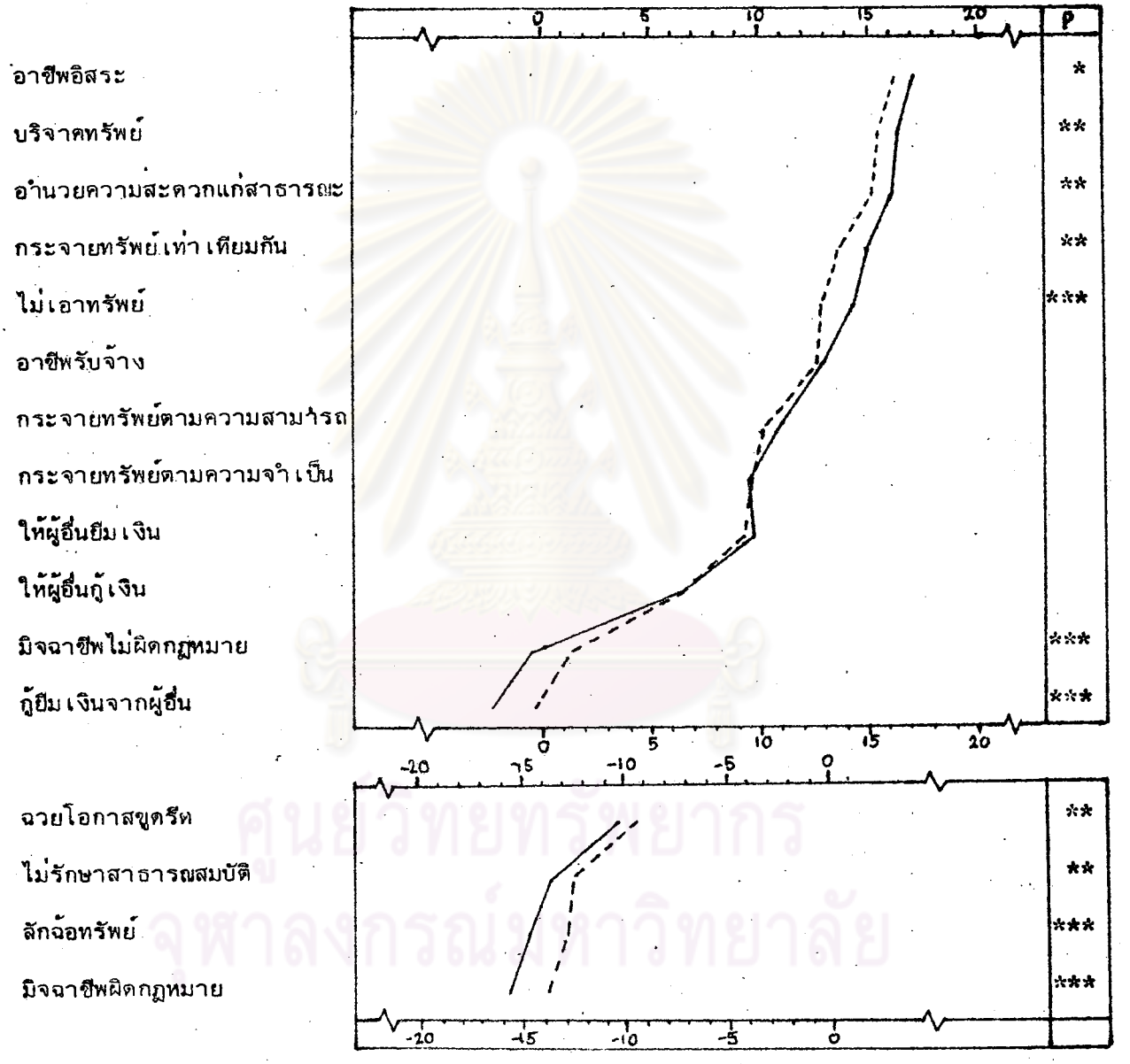

* P < .05

** P < .01

*** P < .001

---- ชาย _____ หญิง

จากตารางที่ ๑๖ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเปรียบเทียบระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ปรากฏว่ามีจำนวน ๑๑ พฤติกรรมใน ๑๖ พฤติกรรมที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .๐๕$ ขึ้นไป) และปรากฏผลว่า เพศหญิงมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การไม่เอาทรัพย์ เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่าเพศชาย อีกทั้งมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการฉวยโอกาสขูดรีด การไม่รักษาสาธารณสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร สูงกว่าเพศชายเช่นกัน พร้อมกับสรุปคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจออกมาในรูปของสัญฐานคะแนน เพื่อสะดวกในการมองภาพรวม ดังปรากฏในภาพที่ ๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจจำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรม \ สถานภาพ	ค่าสถิติ	(๑) ป.๖ N=๔๙๐	(๒) ม.๓ N=๖๐๑	(๓) มศ.๕ N=๔๙๓	(๔) ครู N=๕๔๑	(๕) ผู้ปกครอง N=๕๐๒	F	SCHEFFE
การประกอบอาชีพอิสระ	$\bar{X}$	๑๔.๔๔	๑๗.๙๐	๑๗.๗๘	๑๖.๑๙	๑๗.๓๒	๑๖.๔๖***	๑ ๔ ๕ ๓ ๒
	S.D.	๘.๖๙	๘.๔๒	๘.๓๖	๘.๓๖	๙.๒๙		
การบริจาคทรัพย์	$\bar{X}$	๑๔.๖๒	๑๗.๐๔	๑๖.๘๕	๑๕.๗๓	๑๖.๑๕	๘.๖๒**	๑ ๔ ๕ ๓ ๒
	S.D.	๘.๒๖	๘.๒๒	๗.๗๒	๗.๒๐	๘.๗๙		
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	$\bar{X}$	๑๓.๘๙	๑๖.๓๒	๑๖.๓๒	๑๖.๔๓	๑๕.๕๒	๙.๙๒**	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	S.D.	๘.๗๓	๘.๔๕	๗.๙๓	๖.๘๗	๙.๑๒		
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	$\bar{X}$	๑๒.๗๓	๑๕.๔๓	๑๕.๔๕	๑๔.๐๙	๑๔.๕๕	๙.๔๗**	๑ ๔ ๕ ๒ ๓
	S.D.	๘.๖๒	๘.๓๑	๘.๔๑	๘.๕๒	๙.๔๒		
การไม่เอาทรัพย์	$\bar{X}$	๙.๔๕	๑๔.๗๘	๑๕.๕๔	๑๕.๔๗	๑๓.๘๗	๓๑.๑๓***	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	S.D.	๑๒.๐๙	๑๐.๖๗	๑๐.๔๑	๙.๙๙	๑๑.๖๔		
การประกอบอาชีพรับจ้าง	$\bar{X}$	๑๑.๓๖	๑๓.๖๖	๑๓.๐๐	๑๓.๐๙	๑๓.๔๒	๕.๔๐***	๑ ๓ ๔ ๕ ๒
	S.D.	๙.๓๒	๙.๔๐	๙.๗๒	๘.๙๕	๙.๕๐		

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม / สถานภาพ	ค่าสถิติ	(๑) ป. N= ๕๙๐	(๒) ม.๓ N= ๖๐๑	(๓) ม.๕ N= ๕๙๓	(๔) ครู N= ๔๔๑	(๕) ผู้ปกครอง N= ๕๐๒	F	SCHEFFE
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	$\bar{X}$	๗.๓๔	๑๐.๓๑	๑๑.๔๗	๑๓.๔๖	๑๑.๓๐	๒๗.๐๕***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	S.D.	๑๐.๔๗	๑๐.๕๔	๑๐.๑๓	๘.๖๑	๑๑.๔๖		
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	$\bar{X}$	๗.๗๓	๙.๓๓	๑๐.๕๖	๑๑.๔๐	๑๑.๐๗	๑๐.๙๕***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔
	S.D.	๑๐.๕๐	๑๑.๓๘	๑๐.๘๐	๑๐.๒๗	๑๑.๐๖		
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	$\bar{X}$	๘.๔๖	๑๐.๕๗	๑๐.๙๙	๗.๖๐	๙.๔๑	๑๑.๓๔***	๔ ๑ ๕ ๒ ๓
	S.D.	๙.๔๘	๑๐.๕๙	๙.๙๗	๙.๗๗	๑๐.๓๗		
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	$\bar{X}$	๖.๔๑	๘.๗๕	๗.๙๗	๓.๓๒	๖.๒๕	๒๓.๑๙***	๔ ๕ ๑ ๓ ๒
	S.D.	๙.๗๙	๑๐.๖๒	๑๐.๕๓	๙.๔๒	๑๐.๙๓		
มีจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	-๐.๖๕	๐.๔๙	๐.๗๓	๐.๔๐	๐.๕๑	๑.๖๐	- - - - -
	S.D.	๙.๙๑	๑๐.๔๔	๑๐.๖๗	๙.๘๖	๑๑.๕๒		
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	$\bar{X}$	๐.๔๒	-๑.๖๒	-๑.๓๘	-๓.๓๕	-๐.๓๓	๙.๓๕**	๔ ๒ ๓ ๕ ๑
	S.D.	๑๐.๗๓	๑๑.๔๓	๑๐.๙๖	๑๐.๑๔	๑๔.๘๘		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่ามัชฌิมเลคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม \ สถานภาพ	ค่าสถิติ	(๑) ป. ๖ N= ๕๙๐	(๒) ม. ๓ N= ๖๐๑	(๓) มศ.๕ N= ๕๙๓	(๔) ครู N=๕๔๑	(๕) ผู้ปกครอง N= ๕๐๒	F	SCHEFFE
การฉวยโอกาสขูดรีด	$\bar{X}$	- ๖.๔๐	-๑๐.๑๒	- ๑๑.๐๐	-๑๒.๐๓	- ๙.๓๕	๒๘.๓๑ ***	๔ ๓ ๒ ๕ ๑
	S.D.	๑๐.๑๒	๙.๗๔	๙.๐๗	๗.๙๙	๑๑.๑๑		
การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	$\bar{X}$	- ๙.๙๖	-๑๒.๙๐	- ๑๓.๘๗	-๑๕.๖๕	-๑๓.๓๖	๒๖.๐๕ ***	๔ ๓ ๕ ๒ ๑
	S.D.	๙.๘๗	๑๐.๑๐	๙.๕๙	๗.๙๗	๑๐.๖๔		
การลักฉ้อทรัพย์	$\bar{X}$	-๑๐.๗๓	-๑๔.๒๑	-๑๕.๑๙	-๑๕.๒๒	-๑๓.๖๐	๒๑.๘๒ ***	๔ ๓ ๒ ๕ ๑
	S.D.	๑๐.๐๓	๘.๗๑	๘.๓๘	๑๐.๐๑	๑๐.๔๘		
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	-๑๑.๗๔	-๑๕.๕๓	-๑๕.๔๔	-๑๗.๐๓	-๑๔.๖๑	๒๓.๖๕ ***	๔ ๒ ๓ ๕ ๑
	S.D.	๑๐.๖๘	๙.๓๖	๙.๖๓	๘.๐๒	๑๐.๔๔		

**p .๐๑ ***p < .๐๐๑

F หมายถึง ค่า F ที่ได้ปรับระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๒ แสดงสัญฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจของค่ามัชฌิมเลขคณิต จำแนกตามสถานภาพ

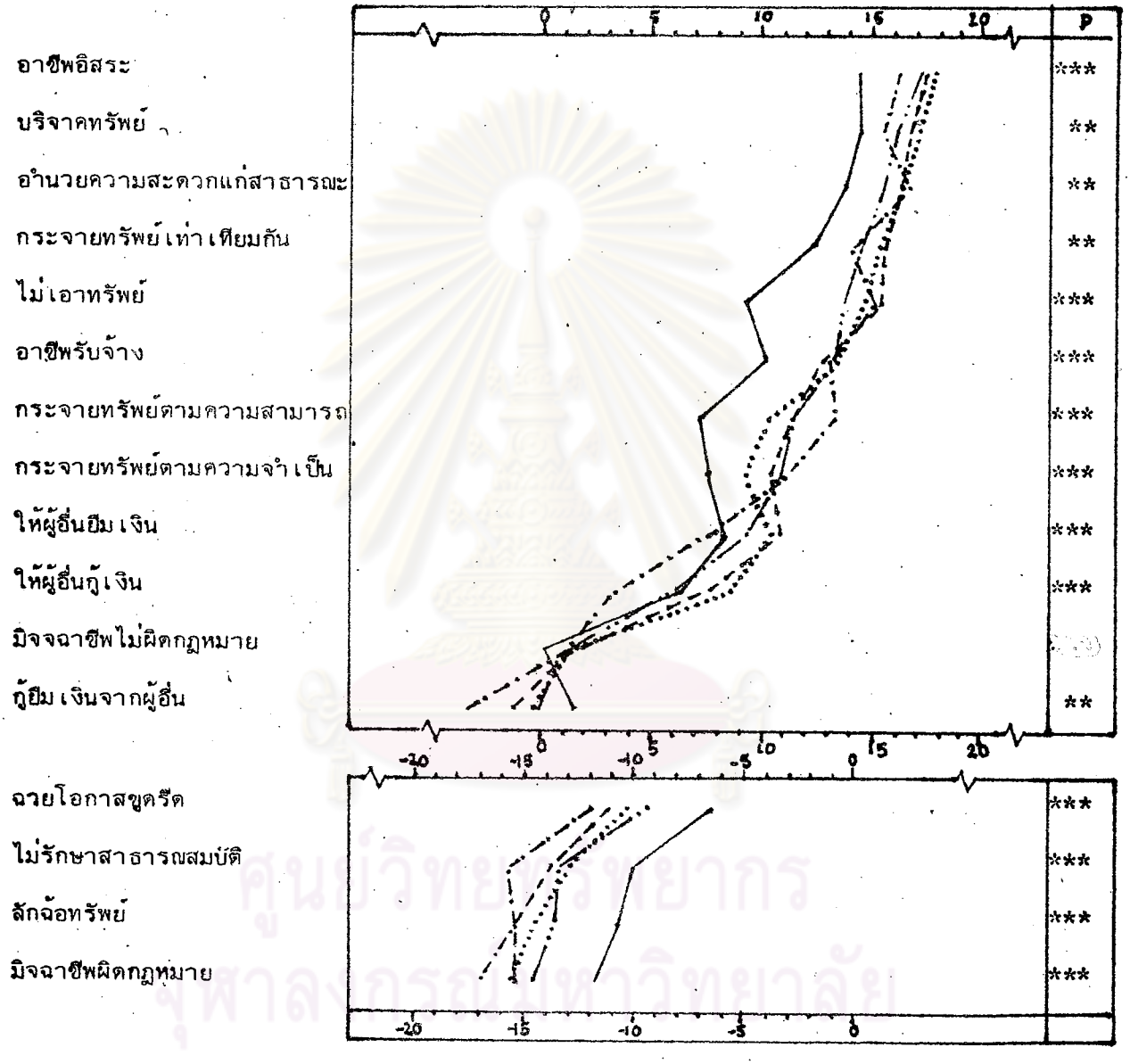

* P < .05 ** P < .01 *** P < .001

——— นักเรียน ป.๖ ---- นักเรียน ม.ศ.๕

..... นักเรียน ม.๓ —·—·— ครู —··—··— ผู้ปกครอง

จากตารางที่ ๑๗ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเปรียบเทียบตามตัวแปรด้านสถานภาพ ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้น ป.๖, ม.๓, ม.ศ.๕, ครู และผู้ปกครอง ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$ ขึ้นไป) จำนวน ๑๕ พฤติกรรม ยกเว้นพฤติกรรมเดียวที่ไม่แตกต่างกัน คือ มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. นักเรียนชั้น ม. ๓ และ มศ. ๕ มีความรู้ความเข้าใจ การประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การไม่เอาทรัพย์ การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ และการให้ผู้อื่นยืมเงิน เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่า นักเรียนชั้น ป. ๖

๒. ครูมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การไม่เอาทรัพย์ การประกอบอาชีพรับจ้าง การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่านักเรียนชั้น ป.๖

๓. ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวก แก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การไม่เอาทรัพย์ การประกอบอาชีพรับจ้าง การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ และการกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่านักเรียนชั้น ป. ๖

๔. นักเรียน ม.๓ มศ.๕ และ ครู มีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน จำนวน ๘ พฤติกรรม

๕. ความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของนักเรียน ม.๓ และ มศ.๕ ไม่แตกต่างกันในทุกๆ พฤติกรรม

๖. ความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของครูและผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน จำนวน ๙ พฤติกรรม

๗. นักเรียน ป.๖ มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรม การฉวยโอกาสขูดรีด การไม่รักษาสาธารณสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร ต่ำกว่านักเรียน ม.๓ มศ.๕ ครู และผู้ปกครอง

เมื่อสรุปคะแนนเฉลี่ยออกมาในรูปของสัญฐานคะแนน ดังปรากฏในภาพที่ ๒ จะเห็นได้ชัดเจนว่าความรู้ความเข้าใจว่าเป็นพฤติกรรมที่ดี ถูกควรของนักเรียน ป.๖ อยู่ในระดับต่ำสุด ๙ พฤติกรรม และเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิดและไม่ควรอยู่ในระดับต่ำสุด ๙ พฤติกรรมเช่นกัน

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามศาสนา

พฤติกรรม \ ศาสนา	(๑) พุทธ $N = ๒๗๔๓$ $\bar{X}$ S.D.	(๒) คริสต์ $N = ๒๗$ $\bar{X}$ S.D.	(๓) อิสลาม $N = ๔๔$ $\bar{X}$ S.D.	F	SCHEFFE
การประกอบอาชีพอิสระ	๑๖.๗๑ ๘.๗๙	๑๒.๕๙ ๙.๐๕	๑๗.๖๑ ๕.๙๓	๓.๒๑	- - -
การบริจาคทรัพย์	๑๖.๑๐ ๘.๐๘	๑๔.๘๑ ๘.๒๖	๑๕.๗๐ ๗.๘๒	๐.๓๙	- - -
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	๑๕.๖๗ ๘.๓๒	๑๔.๔๘ ๘.๐๑	๑๖.๗๐ ๗.๐๗	๐.๖๒	- - -
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	๑๔.๕๐ ๘.๕๘	๑๑.๘๑ ๙.๘๑	๑๓.๑๘ ๗.๘๑	๑.๗๗	- - -
การไม่เอาทรัพย์	๑๓.๘๘ ๑๑.๑๖	๑๐.๗๐ ๑๒.๖๓	๑๐.๙๕ ๑๒.๒๓	๒.๕๓	- - -
การประกอบอาชีพรับจ้าง	๑๒.๘๖ ๙.๔๕	๑๐.๓๐ ๘.๒๑	๑๔.๙๘ ๗.๔๐	๒.๑๑	- - -
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	๑๐.๖๙ ๑๐.๔๗	๙.๑๘ ๑๐.๘๘	๑๐.๙๑ ๑๐.๐๖	๐.๒๙	- - -
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	๙.๙๐ ๑๐.๙๓	๑๐.๗๐ ๙.๐๑	๑๑.๗๐ ๙.๕๘	๐.๖๖	- - -
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	๙.๔๖ ๑๐.๑๓	๘.๔๔ ๑๐.๓๐	๙.๒๗ ๙.๐๔	๐.๑๔	- - -
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	๖.๖๔ ๑๐.๔๕	๕.๐๔ ๘.๓๔	๖.๑๑ ๑๐.๑๘	๐.๓๗	- - -
มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	๐.๒๖ ๑๐.๔๘	-๐.๗๘ ๙.๘๑	๑.๓๔ ๙.๘๕	๐.๓๗	- - -
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	-๑.๒๗ ๑๑.๐๙	-๑.๑๑ ๑๐.๕๕	-๐.๐๔ ๑๑.๑๗	๐.๒๖	- - -
การฉวยโอกาสขูดรีด	-๙.๗๗ ๙.๘๒	-๙.๗๘ ๙.๙๒	-๙.๓๔ ๙.๘๕	๐.๐๔	- - -

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามศาสนา (ต่อ)

พฤติกรรม \ ศาสนา	(๑) พุทธ N = ๒๗๔๓ $\bar{X}$ S.D.	(๒) คริสต์ N = ๒๗ $\bar{X}$ S.D.	(๓) อิสลาม N = ๔๔ $\bar{X}$ S.D.	F	SCHEFFE
การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	๑๓.๑๔ ๔.๘๓	๑๑.๘๔ ๔.๑๒	๑๑.๐๔ ๑๐.๒๕	๑.๑๔	------
การลักฉ้อทรัพย์	๑๓.๘๗ ๔.๖๓	๑๑.๖๓ ๔.๖๗	๑๐.๑๔ ๔.๑๗	๓.๔๕	๑ ๒ ๓
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	๑๔.๘๔ ๔.๘๒	๑๒.๒๒ ๑๐.๓๔	๑๕.๕๒ ๗.๔๘	๑.๐๔	------

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๑๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ และเปรียบเทียบตามตัวแปรด้านศาสนาที่กลุ่มตัวอย่างนับถืออยู่ แบ่งเป็น ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ผลปรากฏว่า ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ยกเว้นพฤติกรรมเดียวคือ การลักฉ้อทรัพย์ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .๐๕$) และเมื่อได้เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่แล้วพบ ผู้นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้ความเข้าใจว่า พฤติกรรมการลักฉ้อทรัพย์ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร สูงกว่าผู้นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนผู้นับถือศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ไม่แตกต่างกัน และได้สรุปคะแนนเฉลี่ยออกมาในรูปของสัญฐาน คะแนน ดังปรากฏในภาพที่ ๓

ภาพที่ ๓ แสดงสัญฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจของค่ามัชฌิมเลขคณิต จำแนกตามศาสนา

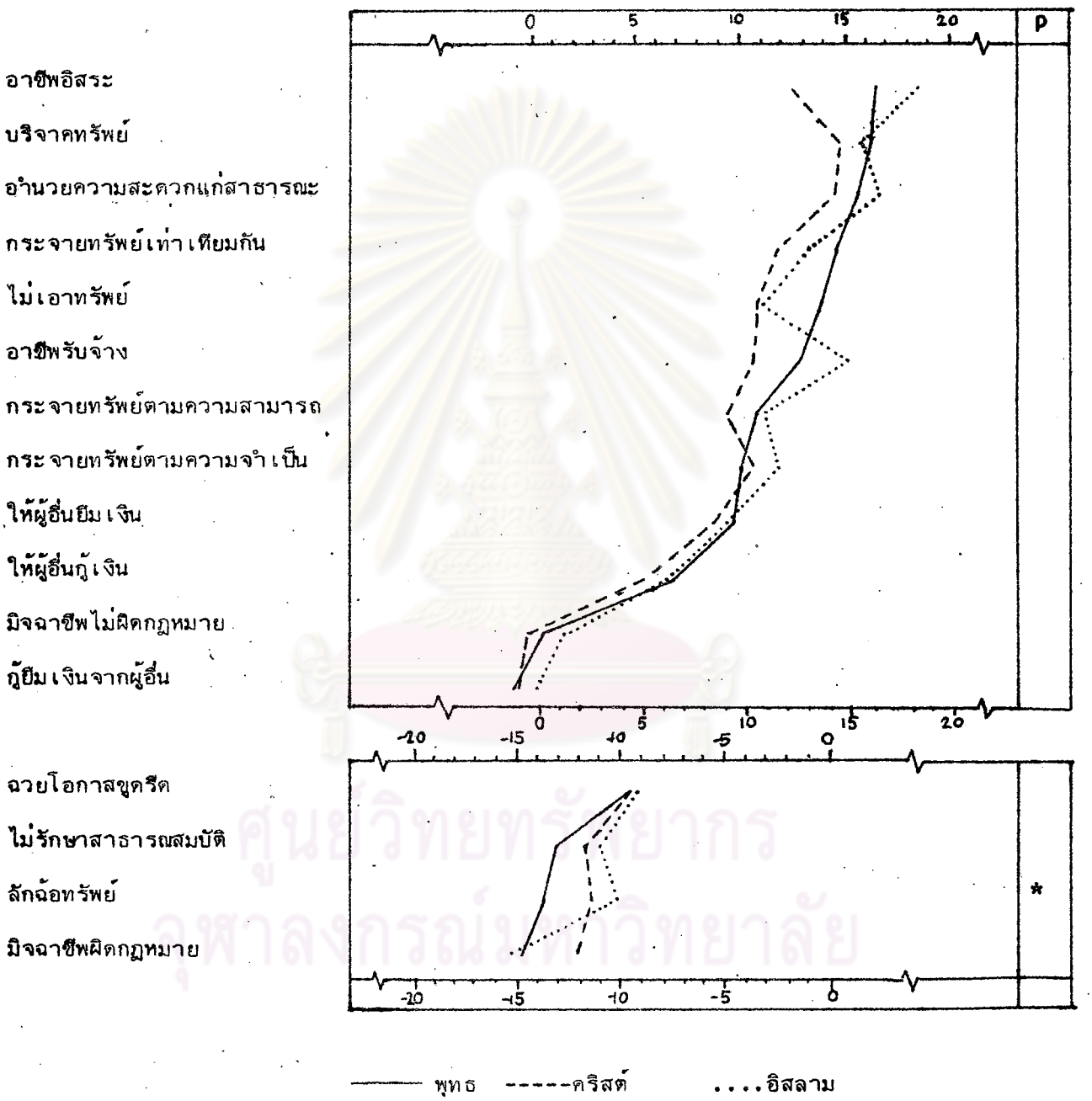

P < .05

ตารางที่ ๑๙ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามภูมิภาค

พฤติกรรม \ ภูมิภาค	ค่าสถิติ	(๑) กทม. N = ๕๘๐	(๒) กลาง N=๕๗๘	(๓) เหนือ N=๕๖๑	(๔) ใต้ N=๔๙๑	(๕) ตะวันออกเฉียงเหนือ N=๕๒๔	F	SCHEFFE
การประกอบอาชีพอิสระ	$\bar{X}$	๑๗.๓๙	๑๖.๒๐	๑๖.๘๒	๑๗.๙๕	๑๔.๙๖	๙.๖๘ **	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๗.๗๐	๙.๓๕	๘.๕๙	๘.๐๘	๙.๗๖		
การบริจาคทรัพย์	$\bar{X}$	๑๖.๑๙	๑๕.๖๓	๑๖.๑๒	๑๗.๔๔	๑๔.๙๑	๗.๔๗ **	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๗.๑๙	๘.๔๓	๗.๘๖	๗.๗๕	๙.๐๑		
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	$\bar{X}$	๑๖.๑๓	๑๕.๓๖	๑๕.๘๓	๑๖.๘๕	๑๔.๐๕	๘.๗๕ **	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๗.๑๘	๘.๗๓	๘.๐๓	๘.๑๓	๙.๒๐		
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	$\bar{X}$	๑๔.๖๐	๑๔.๒๒	๑๔.๕๘	๑๕.๙๕	๑๒.๗๒	๙.๘๔ **	๔ ๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๗.๘๗	๘.๘๘	๘.๓๓	๘.๕๔	๙.๖๓		
การไม่เอาทรัพย์	$\bar{X}$	๑๓.๒๙	๑๔.๑๘	๑๓.๘๖	๑๔.๘๐	๑๒.๗๕	๒.๘๑	- - - - -
	S.D.	๑๑.๕๓	๑๐.๗๘	๑๑.๒๗	๑๐.๗๘	๑๑.๖๓		
การประกอบอาชีพรับจ้าง	$\bar{X}$	๑๓.๓๙	๑๑.๙๐	๑๓.๕๐	๑๓.๔๙	๑๒.๐๑	๔.๓๖	- - - - -
	S.D.	๘.๗๐	๑๐.๐๔	๘.๙๑	๙.๓๓	๑๐.๐๒		
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	$\bar{X}$	๑๐.๘๔	๑๐.๐๐	๑๐.๓๗	๑๑.๓๘	๑๐.๙๐	๑.๔๘	- - - - -
	S.D.	๑๐.๒๔	๑๐.๙๙	๑๐.๑๗	๑๐.๘๘	๙.๘๘		
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	$\bar{X}$	๑๐.๑๐	๙.๓๑	๑๐.๕๕	๑๐.๑๒	๙.๖๗	๑.๐๘	- - - - -
	S.D.	๑๐.๒๕	๑๑.๑๙	๑๐.๙๘	๑๑.๔๗	๑๐.๘๘		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๙ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

ภูมิภาค / พฤติกรรม	ค่าสถิติ	(๑) กทม. N = ๕๘๐	(๒) กลาง N= ๕๗๘	(๓) เหนือ N= ๕๑๑	(๔) ใต้ N= ๕๙๑	(๕) ตะวันออกเฉียงเหนือ N= ๕๗๔	F	SCHEFFE
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	$\bar{X}$	๑๐.๐๗	๙.๔๐	๙.๔๙	๑๐.๘๕	๗.๑๕	๑๐.๓๐***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	S.D.	๘.๖๓	๑๐.๐๔.	๑๐.๒๗	๑๐.๐๖	๑๐.๒๖		
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	$\bar{X}$	๕.๗๗	๖.๘๕	๖.๘๙	๗.๒๓	๖.๒๘	๑.๗๖	- - - - -
	S.D.	๑๐.๓๘	๑๐.๑๘	๑๐.๒๕	๑๐.๙๙	๑๐.๒๘		
มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	๐.๐๗	-๐.๒๔	๑.๐๑	๐.๖๘	-๐.๑๑	๑.๕๐	- - - - -
	S.D.	๑๐.๗๗	๙.๙๖	๑๐.๓๘	๑๐.๙๓	๑๐.๒๒		
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	$\bar{X}$	-๑.๕๑	-๑.๑๒	-๐.๘๒	-๑.๘๐	-๐.๙๘	๐.๗๔	- - - - -
	S.D.	๑๑.๑๓	๑๐.๗๒	๑๑.๕๗	๑๑.๐๘	๑๐.๙๖		
การฉวยโอกาสขูดรีด	$\bar{X}$	-๑๐.๓๘	-๙.๘๐	-๑๐.๒๘	-๙.๔๑	-๘.๗๓	๒.๖๒	- - - - -
	S.D.	๙.๒๘	๙.๗๖	๙.๗๕	๙.๗๙	๑๐.๕๓		
การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	$\bar{X}$	-๑๓.๙๒	-๑๓.๓๕	-๑๓.๔๙	๑๓.๑๕	-๑๑.๔๓	๕.๑๔*	๑ ๓ ๒ ๔ ๕
	S.D.	๘.๖๒	๙.๘๗	๙.๔๘	๙.๙๓	๑๑.๑๒		

ตารางที่ ๑๙ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม / ภูมิภาค	ค่าสถิติ	(๑) กทม. N=๔๘๐	(๒) กลาง N=๕๗๘	(๓) เหนือ N=๕๖๑	(๔) ใต้ N=๕๙๑	(๕) ตะวันออกเฉียงเหนือ N=๔๒๔	F	SCHEFFE
การลักฉ้อทรัพย์	$\bar{X}$	๑๔.๓๓	๑๔.๐๖	๑๔.๑๑	๑๓.๖๖	๑๒.๖๒	๒.๖๘	- - - - -
	S.D.	๙.๒๙	๙.๘๕	๙.๕๕	๙.๒๐	๑๐.๓๒		
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	๑๕.๕๕	๑๔.๕๖	๑๔.๖๘	๑๕.๑๙	๑๔.๒๐	๑.๖๖	- - - - -
	S.D.	๙.๓๔	๑๐.๑๕	๙.๒๙	๙.๔๒	๑๐.๘๗		

$^{*}p < .05$ $^{**}p < .01$ $^{***}p < .001$

Fหมายถึง ค่า F ที่ได้ ปรับระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๔ แสดงสัณฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจของค่ามัชฌิมเลขคณิต จำแนกตามภูมิภาค

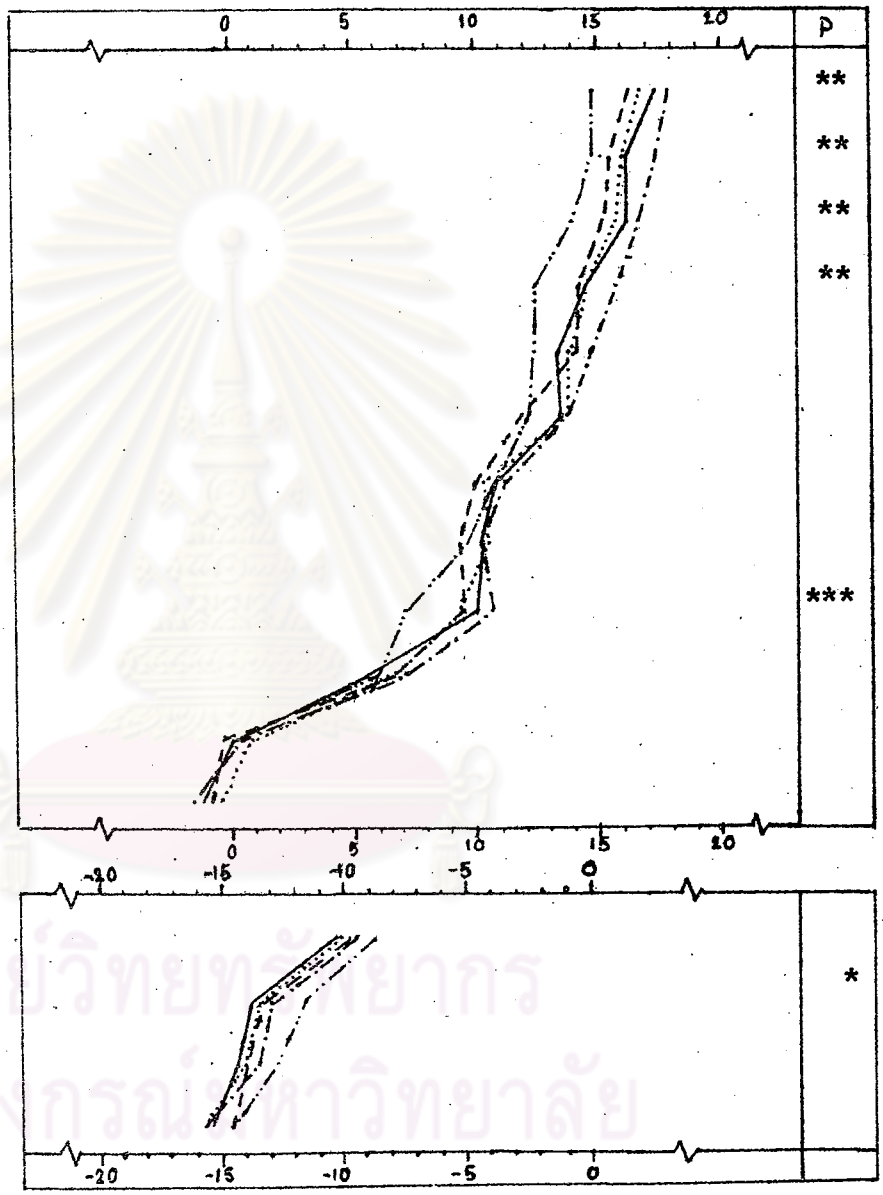

อาชีพอิสระ **
บริจาคทรัพย์ **
อำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ **
กระจายทรัพย์เท่าเทียมกัน **
ไม่เอาทรัพย์
อาชีพรับจ้าง
กระจายทรัพย์ตามความสามารถ
กระจายทรัพย์ตามความจำเป็น
ให้ผู้อื่นยืมเงิน ***
ให้ผู้อื่นกู้เงิน
มิจฉาชีพไม่ผิดกฎหมาย
กู้ยืมเงินจากผู้อื่น

ฉวยโอกาสขูดรีด
ไม่รักษาสาธารณสมบัติ *
ลักฉ้อทรัพย์
มิจฉาชีพผิดกฎหมาย

*P < .05
**P < .01
***P < .001

—— กรุงเทพมหานคร ..... ภาคเหนือ ..._..._.. ภาคตะวันออก
--- ภาคกลาง ._._._ ภาคใต้ เฉียงเหนือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๙ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรด้านภูมิภาค โดยแบ่งออกเป็นกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลปรากฏว่ามี ๖ พฤติกรรมที่คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ ขึ้นไป) ได้แก่ การประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การให้ผู้อื่นยืมเงิน และการไม่รักษาสาธารณสมบัติ นอกจากนี้อีก ๑๐ พฤติกรรม ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำพฤติกรรมทั้ง ๖ ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ปรากฏผลดังนี้

๑. ประชากรในกรุงเทพมหานครและภาคใต้ มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน และการให้ผู้อื่นยืมเงิน เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่าประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. ประชากรในภาคใต้มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ และการกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่าประชากรในภาคกลาง

๓. ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน และการให้ผู้อื่นยืมเงิน เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร ต่ำกว่าประชากรในภาคเหนือ

๔. ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการให้ผู้อื่นยืมเงิน และการไม่รักษาสาธารณสมบัติ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร ต่ำกว่าประชากรในภาคกลาง

๕. ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรู้ความเข้าใจว่า การไม่รักษาสาธารณสมบัติ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร ต่ำกว่าประชากรในกรุงเทพมหานครและภาคเหนือ

๖. ประชากรในกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ และภาคใต้ มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกพฤติกรรม

และได้สรุปคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจออกมาในรูปของสัญลักษณ์คะแนน เพื่อง่ายต่อการมองภาพรวม จะเห็นได้ว่า ประชากรในภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจด้านบวกสูง

กว่ากลุ่มอื่น ๆ จำนวน ๘ พฤติกรรม และประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจด้านบวกต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ จำนวน ๖ พฤติกรรม ส่วนประชากรในภาคเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานครมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันโดยส่วนใหญ่ ดังปรากฏในภาพที่ ๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง

สภาพความเป็นเมือง / พฤติกรรม	ค่าสถิติ	(๑) ใจกลางกทม. N = ๒๘๓	(๒) ชาน กทม. N = ๒๙๗	(๓) เมือง N = ๑๑๑๖	(๔) ชนบท N = ๑๑๓๘	F	SCHEFFE
การประกอบอาชีพอิสระ	$\bar{X}$	๑๗.๑๗	๑๗.๕๔	๑๖.๗๕	๑๖.๓๑	๒.๐๕	- - - -
	S.D.	๗.๗๓	๗.๖๘	๘.๗๔	๙.๒๖		
การบริจาคทรัพย์	$\bar{X}$	๑๖.๓๐	๑๖.๐๘	๑๖.๕๔	๑๕.๕๘	๒.๗๓	- - -
	S.D.	๗.๔๓	๖.๙๕	๗.๙๕	๘.๖๒		
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	$\bar{X}$	๑๕.๙๐	๑๖.๓๕	๑๖.๓๐	๑๔.๘๔	๖.๗๕**	๔ ๑ ๓ ๒
	S.D.	๗.๑๔	๗.๒๓	๗.๙๖	๙.๐๘		
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	$\bar{X}$	๑๔.๓๔	๑๔.๘๐	๑๕.๐๔	๑๓.๘๐	๓.๙๘*	๔ ๑ ๒ ๓
	S.D.	๗.๘๗	๗.๘๘	๘.๔๖	๙.๒๙		
การไม่เอาทรัพย์	$\bar{X}$	๑๔.๘๖	๑๑.๗๙	๑๔.๘๕	๑๓.๐๓	๙.๑๙**	๒ ๔ ๓ ๑
	S.D.	๑๐.๔๙	๑๒.๒๗	๑๐.๕๖	๑๑.๕๘		
การประกอบอาชีพรับจ้าง	$\bar{X}$	๑๒.๗๒	๑๔.๐๒	๑๒.๙๗	๑๒.๕๑	๒.๐๘	- - - -
	S.D.	๙.๓๐	๘.๐๔	๙.๔๐	๙.๘๐		
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	$\bar{X}$	๑๑.๓๑	๑๐.๓๙	๑๑.๖๐	๙.๗๕	๖.๓๕*	๔ ๒ ๑ ๓
	S.D.	๙.๘๒	๑๐.๖๓	๑๐.๐๔	๑๐.๘๙		
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	$\bar{X}$	๑๐.๓๗	๙.๘๕	๑๐.๗๙	๙.๐๕	๔.๙๘**	๔ ๒ ๑ ๓
	S.D.	๑๐.๔๓	๑๐.๐๘	๑๐.๗๖	๑๑.๒๖		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง (ต่อ)

พฤติกรรม / สภาพความเป็นเมือง	ค่าสถิติ	(๑) ใจกลางกทม. N = ๒๘๓	(๒) ชาน กทม. N = ๒๙๗	(๓) เมือง N =๑๑๑๖	(๔) ชนบท N =๑๑๓๘	F	SCHEFFE
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	$\bar{X}$	๑๐.๐๐	๑๐.๑๔	๙.๘๕	๘.๗๒	๓.๓๐	– – – –
	S.D.	๙.๘๔	๙.๔๓	๑๐.๐๑	๑๐.๔๒		
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	$\bar{X}$	๔.๗๘	๖.๗๓	๖.๘๑	๖.๘๔	๓.๒๖	– – – –
	S.D.	๑๐.๓๘	๑๐.๓๐	๑๐.๕๓	๑๐.๓๕		
มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	- ๐.๓๒	๐.๔๕	๐.๔๑	๐.๒๘	๐.๔๐	– – – –
	S.D.	๑๑.๑๙	๑๐.๓๗	๑๐.๓๘	๑๐.๔๑		
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	$\bar{X}$	- ๑.๖๘	- ๑.๓๔	- ๑.๕๐	- ๐.๙๐	๐.๗๒	– – – –
	S.D.	๑๐.๙๒	๑๑.๓๓	๑๐.๘๕	๑๑.๓๐		
การฉวยโอกาสขูดรีด	$\bar{X}$	-๑๑.๕๔	- ๙.๒๘	-๑๐.๕๒	- ๘.๖๔	๑๐.๖๓**	๑ ๓ ๒ ๔
	S.D.	๘.๓๗	๙.๙๗	๙.๔๗	๑๐.๓๓		
การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	$\bar{X}$	-๑๔.๔๗	-๑๓.๔๐	-๑๔.๐๔	-๑๑.๗๖	๑๒.๕๒***	๑ ๓ ๒ ๔
	S.D.	๘.๓๗	๘.๘๓	๙.๑๐	๑๐.๙๒		
การลักฉ้อทรัพย์	$\bar{X}$	-๑๕.๓๘	-๑๓.๓๔	-๑๔.๖๗	-๑๒.๖๑	๑๑.๖๒***	๑ ๓ ๒ ๔
	S.D.	๘.๔๕	๙.๙๕	๙.๐๒	๑๐.๒๙		
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	-๑๕.๙๗	-๑๕.๑๔	-๑๕.๓๙	-๑๓.๙๗	๕.๕๑*	๑ ๓ ๒ ๔
	S.D.	๘.๙๐	๙.๗๔	๙.๓๙	๑๐.๓๙		

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

F หมายถึงค่า F ที่ได้ปรับระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์

ภาพที่ ๕ แสดงสัญฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจของค่ามัชฌิมเลขคณิต จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง

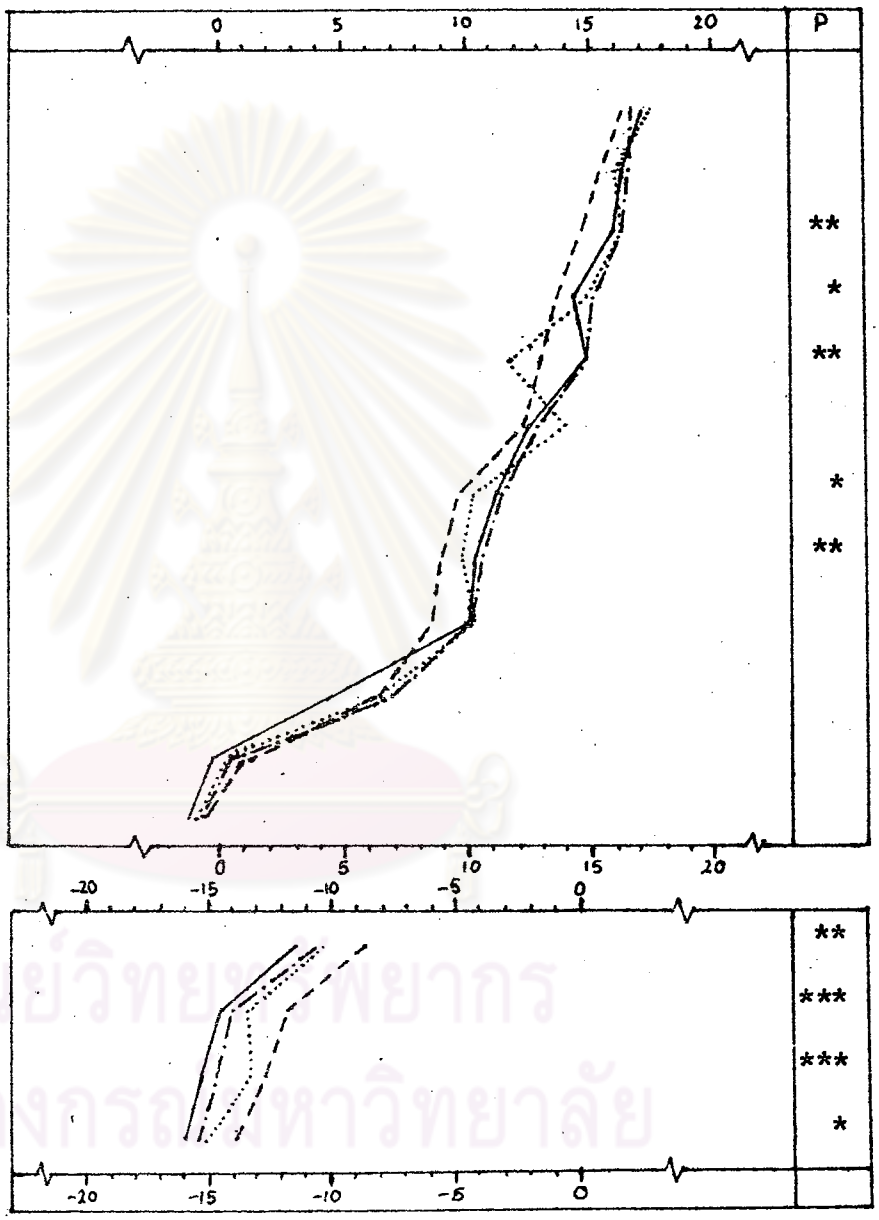

*P < .05
**P < .01
***P < .001

———ใจกลาง กทม. _.-._.- เมือง
.....ชาน กทม. ----- ชนบท

จากตารางที่ ๒๐ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความรู้ ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรด้านสภาพความเป็นเมือง โดยแบ่งเป็นใจกลางกรุงเทพมหานคร ชานกรุงเทพมหานคร อำเภอเมือง และอำเภอชนบท ผลปรากฏว่า ๙ ใน ๑๖ พฤติกรรมที่ประชากรในแต่ละท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ ขึ้นไป) ได้แก่ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การไม่เอาทรัพย์ การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น การฉวยโอกาสขูดรีด การไม่รักษาสาธารณะสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย

เมื่อพบความแตกต่างแล้วนำพฤติกรรมทั้ง ๙ มาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ปรากฏผลดังนี้

๑. เมื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจระหว่างประชากรในใจกลางกรุงเทพมหานคร ชานมหานคร และอำเภอเมืองในภูมิภาคต่างๆ แล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ จำนวน ๘ ใน ๙ พฤติกรรม มีเพียงพฤติกรรมเดียวที่ประชากรในใจกลางกรุงเทพมหานครมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการไม่เอาทรัพย์ เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูกควร สูงกว่าประชากรในชานมหานคร

๒. ประชากรในเขตชานมหานครมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรม การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะเป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่าประชากรในชนบท

๓. ประชากรในชนบทมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรม การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ และการกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร ต่ำกว่าประชากรในอำเภอเมือง

๔. ประชากรในชนบทมีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรม การฉวยโอกาสขูดรีด การไม่รักษาสาธารณสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร ต่ำกว่าประชากรในเขตใจกลางกรุงเทพมหานคร และอำเภอเมือง

เมื่อได้สรุปคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจออกในรูปของสัญฐานคะแนน จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมด้านบวกและด้านลบของประชากรในชนบทต่ำสุด มีจำนวน ๑๓ ใน ๑๖ พฤติกรรม และประชากรในเขตใจกลางกรุงเทพมหานครมีความรู้ความเข้าใจสูงสุด จำนวน ๘ พฤติกรรม ส่วนกลุ่มที่รองลงมาได้แก่ กลุ่มอำเภอเมืองและกลุ่มชานกรุงเทพมหานคร ดังปรากฏในภาพที่ ๕

ตารางที่ ๒๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรม \ อาชีพหลัก	ค่าสถิติ	(๑) ข้าราชการ N = ๑๐๓๘	(๒) ผู้ใช้แรงงาน N = ๗๒๖	(๓) ธุรกิจการค้า N = ๗๓๓	(๔) ลูกจ้างเอกชน N = ๑๙๘	F	SCHEFFE
การประกอบอาชีพอิสระ	$\bar{X}$	๑๖.๗๕	๑๕.๕๙	๑๗.๕๓	๑๖.๖๕	๖.๐๓*	๒ ๔ ๑ ๓
	S.D.	๘.๕๗	๙.๘๓	๘.๑๒	๘.๑๔		
การบริจาคทรัพย์	$\bar{X}$	๑๖.๔๖	๑๕.๑๓	๑๖.๔๘	๑๕.๗๘	๔.๗๗*	๒ ๔ ๑ ๓
	S.D.	๗.๗๐	๙.๑๐	๗.๖๖	๗.๙๔		
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	$\bar{X}$	๑๖.๓๑	๑๔.๕๑	๑๖.๐๖	๑๔.๙๓	๗.๘๘**	๒ ๔ ๓ ๑
	S.D.	๗.๗๘	๙.๓๔	๗.๗๓	๘.๘๗		
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	$\bar{X}$	๑๔.๗๒	๑๔.๐๖	๑๔.๓๕	๑๔.๗๕	๐.๙๒	- - - -
	S.D.	๘.๖๒	๙.๓๙	๘.๔๐	๘.๒๒		
การไม่เอาทรัพย์	$\bar{X}$	๑๔.๔๖	๑๒.๖๘	๑๔.๔๔	๑๑.๙๔	๖.๒๔*	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๑๑.๒๑	๑๑.๕๕	๑๐.๕๐	๑๒.๓๐		
การประกอบอาชีพรับจ้าง	$\bar{X}$	๑๓.๒๓	๑๒.๓๖	๑๒.๘๙	๑๓.๒๒	๑.๒๘	- - - -
	S.D.	๙.๔๕	๙.๙๖	๙.๐๔	๘.๙๓		
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	$\bar{X}$	๑๒.๑๓	๙.๗๐	๙.๙๑	๙.๔๓	๑๑.๑๖***	๔ ๒ ๓ ๑
	S.D.	๙.๗๘	๑๐.๗๗	๑๐.๘๐	๑๐.๙๑		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว (ต่อ)

พฤติกรรม \ อาชีพหลัก	ค่าสถิติ	(๑) ข้าราชการ N= ๑๐๓๘	(๒) ผู้ใช้แรงงาน N = ๗๒๖	(๓) ธุรกิจการค้า N = ๗๓๓	(๔) ลูกจ้างเอกชน N = ๑๙๘	F	SCHEFFE
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	$\bar{X}$	๑๑.๔๐	๘.๔๗	๙.๖๔	๙.๕๙	๔.๘๗**	๒ ๔ ๓ ๑
	S.D.	๑๐.๖๔	๑๑.๒๗	๑๐.๙๔	๑๐.๒๕		
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	$\bar{X}$	๙.๓๒	๘.๙๐	๑๐.๒๓	๙.๑๗	๒.๒๖	- - - -
	S.D.	๙.๙๙	๑๐.๗๕	๙.๗๖	๙.๗๗		
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	$\bar{X}$	๕.๔๐	๘.๒๖	๖.๘๖	๖.๑๗	๑๐.๙๘***	๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๑๐.๔๒	๑๐.๔๘	๑๐.๒๔	๑๐.๖๙		
มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	๐.๐๓	- ๐.๐๔	๐.๕๗	๑.๘๖	๒.๑๐	- - - -
	S.D.	๑๐.๕๗	๑๐.๔๔	๑๐.๔๙	๑๐.๒๖		
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	$\bar{X}$	-๒.๒๖	-๐.๓๓	-๐.๕๕	-๑.๐๒	๔.๔๙***	๑ ๔ ๓ ๒
	S.D.	๑๑.๐๖	๑๑.๕๐	๑๐.๖๘	๑๐.๗๔		
การฉวยโอกาสขูดรีด	$\bar{X}$	-๑๑.๑๗	-๗.๗๓	-๙.๗๐	-๙.๓๘	๑๗.๘๔***	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๙.๑๑	๑๐.๗๕	๙.๕๒	๙.๙๕		
การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	$\bar{X}$	-๑๔.๕๙	-๑๐.๗๖	-๑๓.๒๗	-๑๒.๙๐	๒๑.๘๙***	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๘.๗๑	๑๑.๔๐	๙.๓๖	๑๐.๑๘		
การลักฉ้อทรัพย์	$\bar{X}$	-๑๔.๗๖	-๑๒.๑๑	-๑๔.๒๙	-๑๒.๗๓	๑๒.๓๕***	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๙.๒๑	๑๐.๒๖	๙.๓๐	๑๐.๕๑		
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	$\bar{X}$	-๑๕.๗๕	-๑๓.๑๕	-๑๕.๒๖	-๑๓.๖๐	๑๒.๔๓***	๑ ๓ ๔ ๒
	S.D.	๙.๐๓	๑๐.๘๖	๙.๔๔	๑๐.๔๓		

F หมายถึง ค่า F ที่ต้องปรับระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๖ แสดงสัญฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจทางเศรษฐกิจของค่ามัชฌิมเลขคณิต จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว

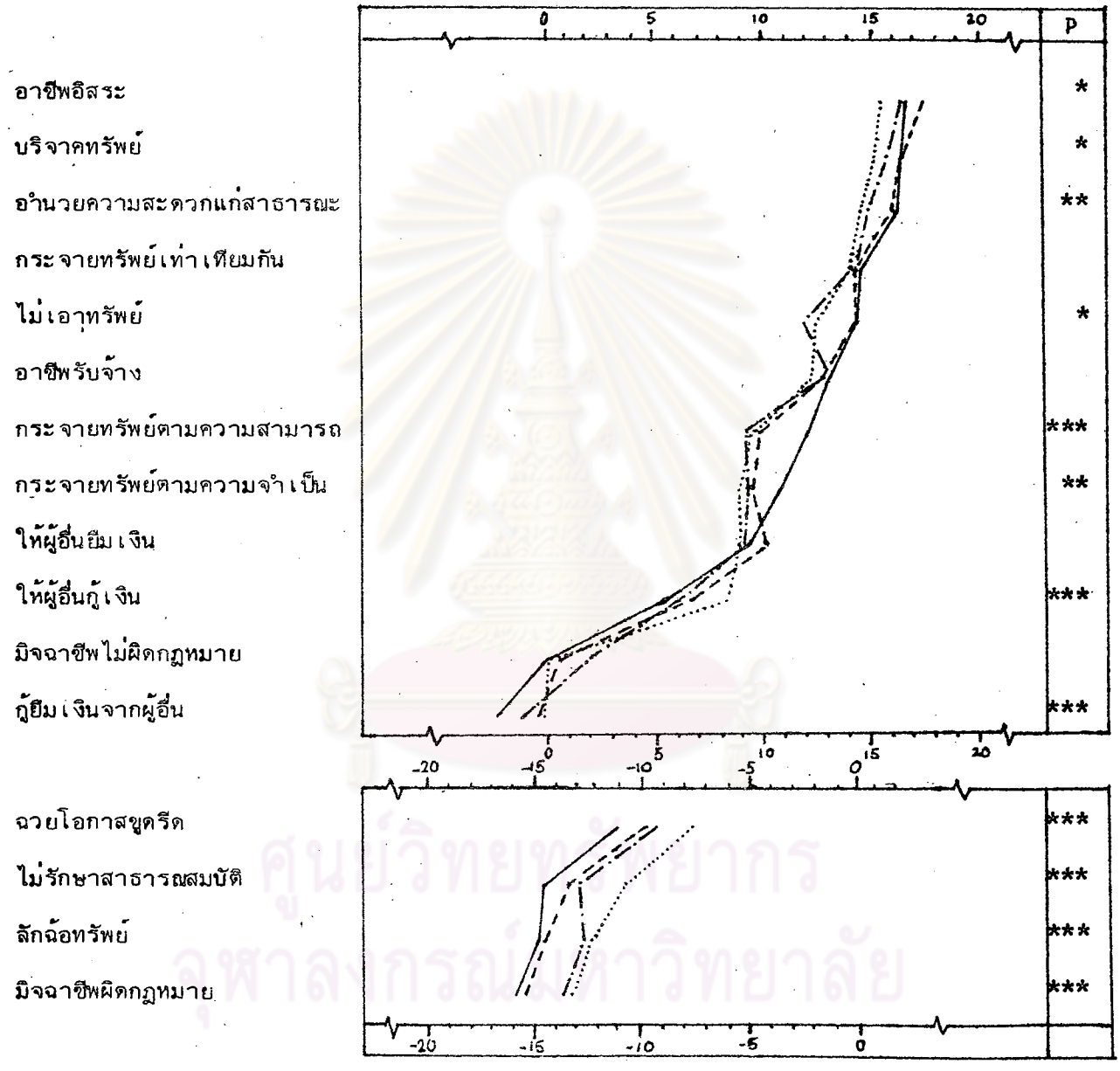

* P < .05

** P < .01

*** P < .001

จากตารางที่ ๒๑ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจตามตัวแปรด้านอาชีพหลักของครอบครัว ซึ่งแบ่งเป็น ข้าราชการ ผู้ใช้แรงงาน ธุรกิจการค้า และลูกจ้างเอกชน พบว่าอาชีพหลักของครอบครัวเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจในจริยธรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก กล่าวคือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$ ขึ้นไป) จำนวน ๑๒ พฤติกรรม มีเพียง ๔ พฤติกรรมที่ไม่พบความแตกต่าง ได้แก่ การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน การประกอบอาชีพรับจ้าง การให้ผู้อื่นยืมเงิน และมิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย

และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ปรากฏผลดังนี้

๑. ประชากรที่มีอาชีพหลักของครอบครัวเป็นผู้ใช้แรงงาน มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรม การบริจาคทรัพย์ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การไม่เอาทรัพย์ การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ และการกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร ต่ำกว่าประชากรที่มีอาชีพหลักเป็นข้าราชการ

๒. ประชากรที่มีอาชีพหลักของครอบครัวเป็นผู้ใช้แรงงาน มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการกู้ยืมเงินจากผู้อื่น การฉวยโอกาสขูดรีด การไม่รักษาสาธารณสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร ต่ำกว่าประชากรที่มีอาชีพหลักเป็นข้าราชการ

๓. ประชากรที่มีอาชีพหลักเป็นผู้ใช้แรงงาน มีความรู้ความเข้าใจว่า พฤติกรรมการประกอบอาชีพอิสระ การบริจาคทรัพย์ และการอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร ต่ำกว่าประชากรที่มีอาชีพธุรกิจการค้า อีกทั้งต่ำกว่าอาชีพข้าราชการ ในพฤติกรรมการฉวยโอกาสขูดรีด การไม่รักษาสาธารณสมบัติ การลักฉ้อทรัพย์ และมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย

๔. ประชากรที่มีอาชีพหลักของครอบครัวเป็นข้าราชการ มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการกระจายทรัพย์ตามความสามารถเป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร สูงกว่าประชากรที่มีอาชีพธุรกิจการค้า

๕. ประชากรที่มีอาชีพหลักของครอบครัวเป็นข้าราชการ มีความรู้ความเข้าใจว่าพฤติกรรมการไม่เอาทรัพย์การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ เป็นพฤติกรรมที่ดี ถูก ควร และพฤติกรรมมิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ผิด ไม่ควร สูงกว่าประชากรที่มีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน

๖. ประชากรที่มีอาชีพหลักของครอบครัวคือ ธุรกิจการค้าและลูกจ้างเอกชน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันในทุกพฤติกรรม

เมื่อสรุปผลการวิเคราะห์เป็นภาพรวมในรูปของสัญฐานคะแนน จะเห็นได้ว่าประชากรที่มีอาชีพหลักของครอบครัวเป็นข้าราชการ มีแนวโน้มของความรู้ความเข้าใจสูงสุด จำนวน ๙ พฤติกรรม กลุ่มที่รองลงมาได้แก่ธุรกิจการค้าและลูกจ้างเอกชน ส่วนกลุ่มที่ประชากรมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุดได้แก่ อาชีพผู้ใช้แรงงาน ต่ำสุดจำนวน ๑๒ พฤติกรรม ดังปรากฏในภาพที่ ๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ แสดงผลบวกของระดับความมีนัยสำคัญตามตัวแปรอิสระและตามรายพฤติกรรม

พฤติกรรมทางเศรษฐกิจ	เพศ	ศาสนา	สถานภาพ	ภูมิภาค	สภาพความเป็นเมือง	อาชีพ	รวม
การประกอบอาชีพอิสระ	*	–	***	**	–	*	๔
การบริจาคทรัพย์	**	–	**	**	–	*	๔
การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ	**	–	**	**	**	**	๕
การกระจายทรัพย์อย่างเท่าเทียมกัน	**	–	**	**	*	–	๔
การไม่เอาทรัพย์	***	–	***	–	**	*	๔
การประกอบอาชีพรับจ้าง	–	–	***	–	–	–	๑
การกระจายทรัพย์ตามความสามารถ	–	–	***	–	*	***	๓
การกระจายทรัพย์ตามความจำเป็น	–	–	***	–	**	**	๓
การให้ผู้อื่นยืมเงิน	–	–	***	***	–	–	๒
การให้ผู้อื่นกู้เงิน	–	–	***	–	–	***	๒
มิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย	***	–	–	–	–	–	๑
การกู้ยืมเงินจากผู้อื่น	***	–	**	–	–	***	๓
การฉวยโอกาสขูดรีด	**	–	***	–	**	***	๔
การไม่รักษาสาธารณสมบัติ	**	–	***	*	***	***	๕
การลักฉ้อทรัพย์	***	*	***	–	***	***	๕
มิจฉาชีพที่ผิดกฎหมาย	***	–	***	–	*	***	๔
รวมพฤติกรรมที่มีระดับความมีนัยสำคัญ	๑๑	๑	๑๕	๖	๔	๑๒	๕๖

จากตารางที่ ๒๒ เป็นการสรุประดับความมีนัยสำคัญตามตัวแปรอิสระ และตามรายพฤติกรรม เมื่อพิจารณาตามแนวนอน (ตามรายพฤติกรรม) เพื่อดูความสอดคล้องของความรู้ความเข้าใจ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่พบความสอดคล้องของผู้ตอบน้อยที่สุด (แตกต่างกัน ๕ ตัวแปร) มีจำนวน ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การอำนวยความสะดวกแก่สาธารณะ การไม่รักษาสาธารณสมบัติ

และการลักฉ้อทรัพย์ ส่วนพฤติกรรมที่พบความสอดคล้องของผู้ตอบมากที่สุด (แตกต่างกัน ๑ ตัวแปร) มีจำนวน ๒ พฤติกรรม ได้แก่ การประกอบอาชีพรับจ้าง และมิจฉาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย

เมื่อพิจารณาตามแนวตั้ง (ตามตัวแปรอิสระ) จะเห็นว่าตัวแปรด้านสถานภาพมีพฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีความถี่สูงสุดคือ ๑๕ พฤติกรรม และความถี่รองลงมาได้แก่ ตัวแปรด้านอาชีพหลักของครอบครัว มี ๑๒ พฤติกรรม ตัวแปรด้านเพศ มี ๑๑ พฤติกรรม สภาพความเป็นเมืองมี ๙ พฤติกรรม ตัวแปรด้านภูมิภาคมี ๖ พฤติกรรม และตัวแปรด้านศาสนามีความถี่ของความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินอ้ยที่สุดคือเพียงพฤติกรรมเดียว

ตอนที่ ๔

การวิเคราะห์ความน่าปรารถนาของผลการกระทำ เนื่องจากในแบบสอบถามมีผลการกระทำทั้งหมด ๑๔ ข้อ ซึ่งมีด้านบวก ๗ ข้อ ด้านลบ ๗ ข้อ เมื่อจำแนกตามเนื้อหาแล้วสามารถแบ่งได้เป็น ๗ ประเภท จึงรวมผลการกระทำที่เป็นบวกและลบประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน แล้วมาคำนวณตามสูตร เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\bar{D}_i = \sum_{j=1}^{N} (d_i - d_{i+7})$$

$\bar{D}_i$ = คะแนนเฉลี่ยของความน่าปรารถนาในแต่ละผลการกระทำ

d_i = คะแนนเฉลี่ยของความน่าปรารถนาในผลการกระทำด้านบวกข้อที่ i

d_{i+7} = คะแนนเฉลี่ยของความน่าปรารถนาในผลการระทำด้านลบข้อที่ i+7

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

ผลการกระทำที่ได้จากการคำนวณ จะเสนอในลักษณะของการจัดอันดับ (Rank order) ของค่าเฉลี่ยในผลการกระทำแต่ละประเภทจากสูงไปต่ำ ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๓ แสดงอันดับที่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลการกระทำ

อันดับที่	ผลการกระทำ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{D}$)	S.D.
๑	ความสำเร็จในชีวิตและการงาน	๓.๕๕	๐.๗๔
๒	ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๓.๕๑	๐.๘๐
๓	การเป็นผลดีต่อสังคม	๓.๔๙	๐.๘๐
๔	ความสุขสบายใจของตัวเอง	๓.๔๔	๐.๗๙
๕	การเป็นที่รักใคร่ชื่นชมแก่ผู้อื่น	๓.๔๓	๐.๗๙
๖	ความรู้สึกมีค่าน่าภาคภูมิใจ	๓.๒๖	๐.๙๓
๗	ความมั่งมีทรัพย์สินเงินทอง	๓.๐๔	๐.๙๖

จากตารางที่ ๒๓ นักเรียน ครู และผู้ปกครอง มีความปรารถนาในผลการกระทำด้านความสำเร็จในชีวิตและการงานเป็นอันดับสูงสุด อันดับสองได้แก่ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รองลงมาเป็นความปรารถนาด้านการเป็นผลดีต่อสังคม ความสุขสบายใจของตัวเอง การเป็นที่รักใคร่ชื่นชมแก่ผู้อื่น ความรู้สึกมีค่าน่าภาคภูมิใจตามลำดับ ส่วนความปรารถนาอันดับสุดท้ายได้แก่ ความมั่งมีทรัพย์สินเงินทอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย